

Documento de debate da XXI Asemblea Xeral Anual
de NOVA ESCOLA GALEGA

**POSICIONAMENTO DE NOVA ESCOLA GALEGA SOBRE A PROPOSTA
DE REFORMA DA LOCE REALIZADA POLO GOBERNO CENTRAL**

1. CONSIDERACIÓNS XERAIS.

NOVA ESCOLA GALEGA, como movemento de renovación pedagóxica, formula a necesidade dunha nova lei educativa. Esta nova lei debe partir das seguintes premisas:

1. A realización dunha análise obxectiva da situación, da realidade dos centros e tamén da sociedade actual (familias, etc).
2. A promoción do debate social e do diálogo entre todos os sectores implicados na tarefa educativa.
3. A obtención dun consenso o máis amplo posible, que dote dunha razoable estabilidade e credibilidade ao marco lexislativo que se acade.
4. A consideración dos cometidos da converxencia europea, do sistema autonómico, da corresponsabilidade dos concellos e da autonomía dos centros. Outro ámbito – o dos dereitos humanos universais— tamén informará esta lei. Por exemplo, a Declaración Universal dos Dereitos Lingüísticos (Barcelona, 1996) (<http://www.iaga.com/vieiros/dudl.html>) é relativamente recente e pode deitar luz sobre as posíbeis lagoas nos dereitos lingüísticos, tal e como veñen recollidos na lei educativa vixente do Estado Español.

As liñas básicas da nova lei deben ter en conta os seguintes principios:

1. O fin principal debe ser a formación de cidadáns e cidadás capaces de analizar dun xeito crítico a realidade na que viven para transformala. Para conseguilo, debe posibilitar que o alumnado dispoña, dunha maneira real, dos recursos necesarios para obter unha educación igual e de calidade. En suma, as necesidades do alumnado deben ser a prioridade fundamental, por encima das demandas do mercado.
2. Educación comprensiva (educación para todos/as) e non educación selectiva. Debe prestar especial atención a evitar un uso dual da mesma: seleccionar as elites/ facilitar a obtención de man de obra precaria. A existencia de diferentes opcións que poidan arbitrarse, en función das distintas motivacións e intereses, nunca poden conducir á segregación do alumnado. Debe prestar especial atención a evitar a exclusión nos menores de tres anos e nos itinerarios.
3. Educación integral e non soamente instrución en contidos. Especial atención a todos os aspectos que conforman a unha persoa: afectos e sentimentos, valores sociais de cooperación, respecto

mutuo e solidariedade, asunción da propia sexualidade, etc. A educación debe entenderse como un proceso que dura toda a vida da persoa. É imprescindible tomar en consideración permanentemente os catro principios dos que se fala no informe Delors: aprender a ser, a facer, a coñecer e a convivir. Tendo en conta a organización económica da nosa sociedade (a maioría das persoas con emprego traballan fóra do ámbito familiar, e segue a incrementarse o índice de mulleres traballadoras), a institución educativa adquire un papel cada vez máis importante na propia socialización da xuventude. Así mesmo, os medios de comunicación constitúen unha poderosa vía de transmisión cultural para a xuventude, o cal supón un reto á función socializadora da escolarización, como fonte tradicional de coñecementos culturais. Todo aquilo apunta á necesidade de formar e de educar, nun sentido global.

4. A responsabilidade da aprendizaxe non é soamente do **esforzo** do educando (modelo neoliberal), senón compartida coa sociedade e o sistema educativo. Polo tanto, debe combater as desigualdades de partida para superalas. Neste senso, cómpre subliñar que o nivel de esixencia á institución – ou sexa, o **esforzo** institucional— ha ser alto, dado que os colectivos diversos de xuventude non acceden á cultura escolar en igualdade de condicións.
5. Nunha sociedade cambiante, novas formas familiares, fenómenos como a inmigración... a nova lei debe definir cal é o obxectivo da educación nestes tempos, o modelo de persoa (ser/participe social) e de sociedade a tomar como referentes. Tamén se deben especificar os contidos curriculares mínimos, pois deben existir uns coñecementos básicos, determinados de xeito rigoroso e científico, pero cada comunidade e cada centro poderán decidir sobre contidos variables, en función do seu proxecto educativo.
6. Na consecución do éxito escolar deben facilitarse todos os medios organizativos e pedagóxicos: reforzos, desdobres, adaptacións curriculares, repetición de curso... sempre en función das necesidades educativas e coa finalidade de garantir unha real igualdade de oportunidades.
7. A escola pública é a única que garante a igualdade real de oportunidades. Soamente é escola pública a que ten titularidade, financiamento, xestión e control públicos. O deber principal do Estado é garantir unha rede de titularidade pública de calidade, proporcionando as prazas necesarias demandadas pola sociedade. A existencia de escolas privadas non debe ser subvencionada polo Estado, pois os fondos deste non deben utilizarse para unha actividade, por definición, selectiva e discriminatoria (ideario, segregación socioeconómica e entre os sexos, etc.) sendo a escola pública a única que pode garantir unha educación para educación para todas e todos en condicións de igualdade. Mentres exista o financiamento mediante concertos deberanse establecer mecanismos para garantir que a rede privada complementa na práctica á pública, impedindo a existencia de anomalías como a menor incidencia da diversidade, da inmigración e da procedencia de sectores menos favorecidos neste tipo de centros.
8. Atención especial á escolarización do alumnado minorizado ou marxinado na sociedade: escolares con discapacidade e colectivos cuxas identidades culturais/étnicas son obxecto de discriminación, como é a miúdo o caso para as persoas xitanas e inmigrantes. Para permitirlle a plena integración no sistema educativo, faría falta implementar procesos de **discriminación positiva**, tal e como ven recollendo a actual lexislación estatal sobre a discapacidade, así como as novas directrices

européas sobre a non discriminación na educación por razóns de identidade étnica, aspecto físico, xénero, lingua, procedencia socio-económica e outros factores. Arbitrar un tratamento específico á aprendizaxe da lingua.

9. O adoutramento relixioso non ten lugar na escola pública pois ditas crenzas pertencen ao ámbito do privado. O fenómeno relixioso debe contemplarse nas distintas materias (historia, filosofía, arte...) De xeito provisional, as clases de relixión deberán ser impartidas fóra do horario lectivo, non avaliábeis e sen obrigatoriedade de alternativas.

II. ESTRUTURA.

A. Etapas.

- Recoñecer o carácter educativo da educación infantil (0-6), e ofrecer prazas suficientes.
- Ordenación por ciclos na Educación Primaria.
- Establecer mecanismos de coordinación entre etapas para garantir a educación obrigatoria como un continuo.
- Posibilidade de ampliar un curso o bacharelato.
- Responder ao modelo autonómico do estado, considerando as leis estatais como marco xeral no que as CC.AA. desenvolvan os seus propios sistemas educativos.
- Establecer un novo marco de participación das comunidades autónomas (Consello Escolar do Estado...).
- Flexibilidade na FP para dar respostas ás necesidades de cada territorio.
- Redución do número de áreas e materias na ESO e Primaria.

B. Centros.

- O centro como elemento dinamizador do contorno e aberto á comunidade na que está integrado.
- Promover a participación de todos os sectores implicados na educación como un elemento clave de calidade educativa. A planificación educativa debe ter en conta a todos os axentes presentes no territorio.
- Os claustros e consellos escolares como órganos de participación e control. Reforma das funcións e composición dos consellos escolares de centro e municipais para mellorar a participación da comunidade educativa.
- Elección democrática dos equipos directivos por parte dos Consellos Escolares.
- Reforma da organización dos centros, de xeito que teñan máis autonomía para desenvolver os seus proxectos educativos.

- As normas disciplinarias sempre deben ir ligadas a un labor educativo e de reflexión sobre as condutas. É fundamental potenciar as titorías, introducir a figura do mediador escolar, as asembleas de aula, o equipo de profesorado de nivel en secundaria, redución de ratios, construción democrática das normas de aula e do centro; contemplar medidas globais para a redución e resolución de conflitos...
- Establecemento de mecanismos de avaliación interna e externa dos centros e do propio sistema educativo, incluída a administración.
- Establecemento de mecanismos de avaliación (e de instrución) entre iguais e entre idades.

C. Recursos/ financiamento.

- Adoptar medidas que incidan de maneira real na calidade do ensino: recursos humanos (profesorado de apoio, orientación...), instalacións, axeitamento de horarios, comedores e transporte escolar...
- Contemplar un plano de financiamento, con aumento real de investimentos na educación pública. De xeito provisorio ata que o número de prazas públicas sexa o axeitado, conxelación das subvencións ao ensino privado.
- Gratuidade dos libros de texto para todas e todos.

D. Profesorado.

- Estatuto da función docente ao mesmo tempo que a nova lei.
- Melloras que eleven a calidade educativa: redución de ratios, impulso á formación continua/permanente, sistemas efectivos de promoción interna, etc.
- Facilitar a coordinación horizontal entre profesorado e centros e tamén entre as distintas etapas educativas.
- Revisión da formación inicial do profesorado e do sistema de acceso á docencia. Esixencia da titulación de licenciatura para todos os niveis no camiño de acadar o corpo único de ensinantes.
- Atención aos novos profesionais relacionados coa educación articulando un mecanismo de incorporación aos centros.
- Recoñecemento da función titorial.

Pregunta:

¿Sería necesario, dentro da introdución ou noutro lugar, clarificar que cando se fai referencia á LOXSE deberíamos deixar clara a nosa coincidencia con moitas das iniciativas desa lei (ampliación do tramo obrigatorio, carácter formativo da avaliación, atención á diversidade, o establecemento do tramo 0-6 como educativo, o novo deseño da FP, a concepción das necesidades educativas especiais do alumnado, apertura curricular... e sobre todo a comprensividade) sen ter que esquecer a nosa firme desconformidade coa súa posta en práctica e co seu financiamento?

Esta indicación é fundamental para non coincidir coas críticas da mais rancia dereita que machuca continuamente co slogan antiLOXSE, dando por suposto que foi un desastre nos resultados e na súa aceptación dentro do sistema.

III. A EDUCACIÓN TEMPERÁ E A PREVENCIÓN DAS DESIGUALDADES.

1. O carácter da educación infantil (p. 25)

- Terá carácter educativo nos dous ciclos.
- As Administracións educativas garantirán a existencia de prazas suficientes nos centros públicos. Este segundo ciclo poderá ser obxecto de concertos con centros privados.
- Estará a cargo de mestres especialistas en educación infantil, sen prexuízo da colaboración, no primeiro ciclo, de outros profesionais coa debida cualificación.
- O currículo de segundo ciclo deberá incorporar a aproximación á lecto-escritura dunha lingua estranxeira e tamén ao uso do ordenador.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

En primeiro lugar destacar a reparación da LOCE que retrotraía o primeiro ciclo de infantil (0-3) ao carácter de asistencial (*educativo e asistencial*, dicía), reparación que volve ás esixencias educativas e reguladas por educación e ao persoal coa titulación axeitada para unha tarefa educativa. Pero tamén se consolidan os concertos no segundo ciclo desta etapa como unha concesión á privada concertada (maioritariamente relixiosa) que consolida a iniciativa do anterior goberno do PP e suponse que intentaría compensar a volta á relixión como non computable (intento inútil pola belixerancia apuntada de seguida pola Igrexa Católica).

A etapa defínese como gratuíta, suponse que para entender que se deberán arbitrar medidas que garantan o transporte, o comedor, etc. como no tramo obrigatorio, pero sen declarala tal. De non facerse así daríase o ridículo paradoxo de subvencionar aos centros privados concertados e privar destas subvencións ás familias dos nenos que asistan aos centros públicos.

Reflexión á parte merece a introdución no currículo do segundo ciclo das seguintes *aproximacións*:

- Á lecto-escritura, esta cuestión fortemente controvertida no seu día estaba consolidada como un proceso gradual que se definía de xeito individualizado, pero que non podía concibirse como unha esixencia curricular xeneralizada, so pena de iniciar procesos de fracaso en moitos nenos e nun tramo non obrigatorio. Atención,

pois, a esta introdución que, se non se regula posteriormente con cautela, pode traer máis fracaso e máis desigualdades.

- Á lingua estranxeira, as investigacións sobre a introdución temperá dunha lingua estranxeira (non aplicable a comunidades con dúas linguas en contacto/conflicto) non son contundentes nos seus resultados, máis ben apuntan a unha baixa rendibilidade deste esforzo. Estaríamos así diante dunha medida propagandística, pola boa acollida que pode ter popularmente.
- Ao uso do ordenador, así expresada é dunha pobreza indubidable e claramente propagandística no mesmo sentido que a anterior. A alfabetización deste século XXI, da que acertadamente se fala máis adiante no documento, pasaría por introducir a linguaxe audiovisual con estes nenos. Experiencias boas se teñen feito, e significan algo que vai moito máis alá do mero uso do ordenador.

OUTRAS ALTERNATIVAS

- Facer obrigatorio o ciclo 3-6 iría no camiño de facer un ensino máis igualitario e despexaría dúbidas. Sería un avance en moitas zonas do país e para moitos sectores que non incorporan aos seus fillos ata a idade obrigatoria. E despexaría unha contradición grave entre considerar esta etapa como fundamental para a aprendizaxe e deixala ao mesmo tempo como voluntaria.
- Introducir a linguaxe audiovisual coa que chegan moi familiarizados á institución escolar, é outra medida claramente avanzada.

2. Prevención dos problemas de aprendizaxe na educación primaria (p. 31)

- Informes individuais de avaliación que recollerán as dificultades detectadas e as propostas previstas para resolvelas: grupos flexibles, oferta de máis horas de traballo no centro, actividades complementarias, plano especial de reforzo para os meses de verán ou permanencia dun ano máis no mesmo ciclo.
- Elaboración dun informe individualizado ao remate de Primaria.
- Avaliación de diagnóstico da evolución das aprendizaxes ao remate de 4º. O Instituto Nacional de Avaliación e Calidade do Sistema Educativo, elaborará modelos para a realización.
- Os centros educativos promoverán compromisos pedagóxicos entre as familias e a escola.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

O esforzo preventivo do fracaso en Primaria non é discutible, aínda dando por boa unha análise falsa da situación, manipulada polo anterior goberno.

Valorar moi especialmente a avaliación diagnóstico prevista ao finalizar o 2º ciclo, pois pon enriba da mesa a responsabilidade institucional - e non só individual- do fracaso e somete aos centros á necesaria reflexión sobre os resultados. Esta boa perspectiva pode ser un desastre se o lexislador non evita expresamente nos desenvolvementos lexislativos posteriores un labor de comparación, imposible e inxusto a todas luces, entre centros correndo o risco de condicionar o currículo, propiciar a competitividade entre centros e actuar como

mecanismo selectivo do alumnado. Esta avaliación non debe realizarse á marxe da autoavaliación do centro e debe ter en conta as causas das posibles deficiencias e os medios dispostos.

Do mesmo xeito o promover os compromisos familias-centros, sendo unha iniciativa moi plausible, debe acompañarse de reunións periódicas, de formación para as familias, etc. para non converter a medida nunha xustificación para explicar situacións derivadas da avaliación institucional.

OUTRAS ALTERNATIVAS

A creación do Departamento de Orientación en todos os centros de Primaria, coas dimensión axeitadas a cada centro, é unha medida imprescindible para reforzar as propostas anteriores.

Avaliación cualitativa dos centros que considere os procesos utilizados en relación coas necesidades educativas do alumnado e do contorno.

IV. A SOCIEDADE DO COÑECEMENTO NON ADMITE EXCLUSIÓNS.

3. A incorporación gradual dende a educación primaria á secundaria (p. 37)

- Máximo de 8 disciplinas obrigatorias comúns. Creación de equipos de nivel e redución do número de profesores para o mesmo grupo de alumnos.
- Ofrecerese unha segunda lingua estranxeira como materia optativa.
- Reforzo das titorías en 1º e 2º.
- Poderase repetir calquera curso. Máximo dúas repeticións na etapa.
- Avaliación de diagnóstico da evolución das aprendizaxes ao remate de 2º. O Instituto Nacional de Avaliación e Calidade do Sistema Educativo elaborará modelos para a realización.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

Constatamos o abandono do ciclo como modalidade organizativa do currículo no 1º ciclo da ESO, que era unha das medidas de transición de primaria a secundaria establecidas pola LOXSE, aínda que algunha das que se presentan aquí son moi importantes e posiblemente mais eficaces, de levarse a cabo.

Extraordinaria importancia terá a organización do profesorado en equipos de nivel, que introduce unha novidade importantísima na organización destes centros, ata agora pivotando exclusiva e formalmente sobre os Departamentos. Esta medida repercutirá de xeito moi importante nos horarios e funcións, reforzando a titoría- que ademais xa ten unha proposta específica (apartado 3.5) de ampliación de horario e dedicación- e reclamando espazos de tempo común do profesorado dun mesmo nivel. Isto, unido á redución do número de profesores por grupo, nunha organización departamentalizada ata a miniatura, fará das iniciativas de posta en marcha que fagan as administracións educativas a pedra de toque destas propostas que nos parecen fundamentais.

De novo a avaliación diagnóstico proposta ao finalizar o 2º curso, merecénos os mesmos eloxios e as mesmas prevencións que en Primaria.

OUTRAS ALTERNATIVAS

Deixa a recuperación extraordinaria (popularmente, *exames de setembro*) para resolver co acordo da CCAA, despois dun estudo que agora podería ter algún sentido de aplicarse as propostas de plans especiais de traballo, e dalgunha medida máis que implicase ao centro. De non ser así, estas probas -que non son mais que iso- non teñen ningún sentido e só redundarían nunha segunda oportunidade para aqueles que teñen medios para preparalas.

4. Diversidade de alumnos, diversidade de solucións na educación secundaria obrigatoria (p. 48)

- División ou desdobre dos grupos en matemáticas e lingua estranxeira.
- Programas de diversificación curricular en 3º e 4º.
- Entre os 16 e os 21 anos, programas de iniciación profesional para os que non acaden o título de ESO.
- Creación de un Observatorio para o seguimento da educación intercultural.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

Como as propostas son enunciados pouco precisos cumpriría sinalar determinadas condicións:

- Evitar que no desenvolvemento lexislativo, estas medidas enquisten desigualdades e/ou fagan desaparecer para o alumnado a referencia do seu grupo-clase.
- Compaxinar que estas opcións sexan xeneralizadas a todos os centros, públicos e privados, coa posibilidade de articularlas e precisalas autonomamente en cada un deles de acordo co seu proxecto educativo e as necesidades do alumnado.

OUTRAS ALTERNATIVAS

- Redución da ratio do alumnado nos grupos, establecendo límites máis estritos cando exista integración de alumnado con necesidades educativas especiais.
- Establecemento nos sistemas de matriculación de mecanismos de corrección e de control para evitar a concentración de alumnado con dificultades, tanto por acumulación en determinados centros públicos como por ausencia flagrante nos centros privados.

V. COMPETENCIAS E SABERES PARA A SOCIEDADE DO SÉCULO XXI .

5. O alfabeto do século XXI: iniciación temperá ás linguas estranxeiras, as tecnoloxías da información e da comunicación (p. 63)

- Lingua estranxeira a partir de 1º de Primaria. Impulsarase en Infantil.
- 2º idioma en 1º de ESO.
- Implantación progresiva de centros bilingües.
- Introducción curricular das TIC nas diferentes etapas.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

Con respecto á integración das TIC, é positiva esta preocupación e a súa inclusión pero dáselles un carácter simplemente instrumental e sería necesario *alfabetizar* como se enuncia no propio documento e isto pasa por introducir os rudimentos de comprensión e análise da linguaxe audiovisual, que utiliza como soporte de transmisión os mecanismos informáticos pero tamén os outros medios de comunicación, sobre todo a TV, cine, radio, etc.

OUTRAS ALTERNATIVAS

Introdución no currículo ordinario da linguaxe audiovisual, polos motivos expostos.

6. Un bacharelato especializado e formativo: modalidades e opcións (p. 72)

- Tres modalidades: artes, humanidades e ciencias sociais e unha terceira de ciencias e tecnoloxía.
- Nova materia de formación científica, común a todas as especialidades.
- Redución do nº de materias obrigatorias.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

A proposta da nova materia de *formación científica* representa unha incorporación positiva que evidencia a necesidade de ter en consideración a este tipo de formación e non só a denominada *humanista*, que xa forma parte do tronco común, pero parece fóra de lugar esa denominación pois disciplinas como a Xeografía ou a Historia -por citar algunha- tamén teñen o carácter de científicas, e os estudantes nesta etapa xa deben aproximarse a elas dende esta perspectiva.

OUTRAS ALTERNATIVAS

7. O título de bacharel e o acceso á educación superior (p. 79)

- Proba única ao remate do Bacharelato

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

OUTRAS ALTERNATIVAS

Contemplar a posible ampliación a tres cursos.

8. A resposta da formación profesional ás necesidades de cualificación (p. 85)

- Impulso inmediato da *Lei das Cualificacións e da Formación Profesional*.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

OUTRAS ALTERNATIVAS

VI. OS VALORES E A FORMACIÓN CIDADÁ.

9. Que valores e como educar neles (p. 93)

- Nova materia de Educación para a Cidadanía. En Primaria impartiraa o titor ou titora en 3º Ciclo. En ESO encomendarase aos Departamentos de Xeografía e Historia e Filosofía.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

O desligar esta formación do currículo ordinario, posiblemente por desconfiar da eficacia con que se trasladaron os contidos transversais – que maioritariamente eran os que incorporaban na LOXSE estas propostas- ás áreas do currículo, fai que apareza como algo singular e fragmentario, separado do resto da formación académica, evitando preocupacións e problemas de integración curricular tan necesarios para trasladar de forma xeneralizada estes valores por parte do conxunto do profesorado.

Tamén é certo que esta inclusión garantirá un tratamento seguro do tema, aínda a costa de facelo dun xeito fragmentario vinculado a unha área concreta, en Secundaria ou á titoría en primaria, facilitando o desentendemento do resto.

OUTRAS ALTERNATIVAS

A proposta sería a de introducir núcleos de contidos obrigatorios nas diferentes áreas e na propia acción tutorial que trasladasen dun xeito máis contextualizado estes contidos.

10. O ensino das relixións (p. 100)

- O ensino non confesional incluírase nos currículos de Xeografía e Historia, de Filosofía e de Educación para a Cidadanía.
- O ensino confesional das relixións será de oferta obrigatoria por parte dos centros, e voluntaria para o alumnado. A súa cualificación non computará a efectos académicos de cálculo de nota media, de acceso á universidade nin para a concesión de bolsas.
- Os centros atenderán axeitadamente ao alumnado que opte por non seguir ensinos confesionais.
- Os profesores de relixión deberán ter a debida titulación e habilitación. A contratación e as condicións de traballo destes profesores serán conformes cos dereitos fundamentais establecidos no Estatuto dos Traballadores.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

Aínda coñecendo as dificultades políticas de articular unha solución máis razoable, debemos seguir reivindicando que a relixión, como doutrina, debe formar parte do ámbito privado e non da escolarización regrada.

Por suposto, non é entendible un currículo, por exemplo de Historia, que non considere o feito relixioso en todas as

súas manifestacións e evolución.

OUTRAS ALTERNATIVAS

Como moito podería establecerse fóra do horario escolar -polo tanto coa mesma consideración que as actividades extraescolares- e con carácter voluntario, segundo a iniciativa de cada centro, das relixións con presenza nese ámbito. Polo tanto nin oferta obrigatoria, nin profesorado subvencionado polo Estado, nin alternativas, nin no horario. En todo caso, obrigación de facilitar o espazo físico e a difusión necesaria dentro dos requisitos de funcionamento de cada centro.

VII. O IMPRESCINDIBLE PROTAGONISMO DO PROFESORADO.

11. Calidade e valoración da profesión docente (p. 107)

- A formación inicial do profesorado adaptárase ao novo modelo de graos e postgraos do espazo europeo.
- Novo Estatuto da Función Pública Docente.
- A avaliación da práctica docente será fundamental para o desenvolvemento profesional do profesorado e terá efectos retributivos.
- Impulsarase a colaboración do profesorado de secundaria coas universidades no desempeño de funcións docentes a tempo parcial.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

OUTRAS ALTERNATIVAS

Titulación de licenciatura para todos os niveis.

VIII. CADA CENTRO, UN UNIVERSO DE POSIBILIDADES.

12. A elección como dereito e a pluralidade como valor (p. 117)

- Todos os centros sostidos con fondos públicos participarán na escolarización equitativa do alumnado con dificultades.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

Parece sorprendente que non se inclúa unha referencia á existencia de centros (¡subvencionados polo Estado laico!) que discriminan por razón de sexo, contradicindo gravemente a Constitución. Pode ser que van ser perseguibles de oficio tales situacións ou que se quere mirar para outro lado.

OUTRAS ALTERNATIVAS

Matizar que os centros sostidos con fondos públicos deberán participar na escolarización do alumnado con dificultades, e sen ningún tipo de discriminación por razón de sexo, relixión (debería eximirse desas clases ao alumnado que o desexe dentro destes centros subvencionados).

13. Participación e dirección: corresponsabilidade (p. 124)

- O Consello Escolar debe recuperar competencias e capacidade de decisión.
- Elección da dirección. A comunidade educativa terá un peso do 60%.
- Formación permanente para os cargos directivos en exercicio, cuxa superación será necesaria para a consolidación na función directiva.
- Os anos de traballo na dirección valoraranse como méritos preferentes para o acceso a outros postos da Administración educativa.

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

Consolidase o sistema de selección das direccións do goberno anterior, co importante matiz do peso maioritario da comunidade educativa.

OUTRAS ALTERNATIVAS

Debería restablecerse a elección por parte do Consello Escolar considerando o proxecto de dirección, o currículo do candidato e a presentación dun equipo de dirección como elementos decisorios para tal elección.

Formación específica posterior á elección.

14. Autonomía e avaliación (p. 134)

COMENTARIO DAS PROPOSTAS

A desaparición total de alusións á autonomía curricular, non só á organizativa e pedagóxica, suponse que significa que se mantén a situación actual: A lei incorpora esta autonomía a través dos PEC e PCC, pero os

currículos tan exhaustivos e pechados, curso a curso, impídena.

A introdución de diferenzas no financiamento en base a proxectos é positivo, como tamén debería de selo a constatación de dificultades de partida dos centros pola súa localización, polo seu ámbito de actuación, pola extracción do alumnado, polas súas instalacións, etc.

A avaliación do sistema educativo citando exclusivamente como un dos parámetros a utilizar o rendemento dos estudantes, é particularmente deficitario, pois este tipo de estudos deben resaltar precisamente a introdución de criterios que analicen a situación do centro, a súa organización, a súa implicación no ámbito de actuación, os recursos cos que conta, a situación sociolóxica na que está inscrito, etc. Isto debe facerse explícito nun documento que tende a resaltar as novidades de non querer que se sospeite que o parámetro único será o rendemento escolar e a busca da *excelencia* por camiño tan discriminatorio e manipulable.

OUTRAS ALTERNATIVAS

Introducir mecanismos de diferenciación no financiamento dos centros, a partir dun mínimo que cubra dignamente a prestación do servizo, que teña en conta necesidades derivadas da localización do centro, do seu ámbito, da procedencia do alumnado, da adecuación das instalacións, etc.

Dar relevancia aos aspectos contextuais dos centros á hora de facer a avaliación do funcionamento do sistema educativo.

Por último, incorporariamos propostas novas en coherencia co posicionamento inicial.

En concordancia coa organización autonómica do Estado, posibilitar a aprendizaxe das diferentes linguas do Estado.